Lietas Nr. 137016116
Lietas arhīva Nr. 1-0161-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2016.gada 15.decembrī
Tukuma rajona tiesa
tiesnese A.Vancāne,
ar tiesas sēdes sekretāri D.Jēkabsoni,
piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai persona /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā par /pers. A/, personas kods /personas kods/, nestrādā, dzīvo Kandavas novadā, Vānes pagastā, "/Nosaukums/", saukšanu pie administratīvās atbildības par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Tiesa
konstatēja

2016.gada 12.decembrī Tukuma rajona tiesā saņemti Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja administratīvā pārkāpuma lietas materiāli attiecībā pret /pers. A/.

2016.gada 11.decembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja, Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākais inspektors Ruslans Zūdiņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC187459 par to, ka 2016.gada 11.decembrī plkst.12.20 Kandavas novadā uz ceļa Tukums-Kuldīga 38. km, Tukuma virzienā vadīja automašīnu /TL marka/ A3 ar reģistrācijas numura /TL numurs/ būdama alkohola reibumā, minimālā koncentrācija izelpojamā gaisā 3,37 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, mērījums veikts ar alkometru AlcoQuant 6020 Plus Nr.A408302, un iebrauktuvē uz mājām /Nosaukums/" nobrauca no brauktuves atsitās pret koku un automašīna apgāzās.

/pers.A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtās daļas.

Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes KPB pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies, par tiesas sēdi iestāde ir informēta. Tiesā nav saņemts iestādes lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. /pers. A/ tiesas sēdē atzina, ka iestādes pārstāvja piedalīšanās lietas izskatīšanā nav nepieciešama. Pie šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt bez Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvja klātbūtnes, jo nepastāv Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 289^{11}. panta pirmajā daļā paredzētie apstākļi, kas nepieļautu lietas izskatīšanu.

Tiesas sēdē, /pers. A/ savu vainu administratīvajā pārkāpumā atzina. Saprot, ka viņas rīcībai nav attaisnojuma, to ļoti nožēlo. /pers. A/ izteica tiesai lūgumu nepiemērot viņai administratīvo arestu, jo viņas apgādībā ir nepilngadīgs -četrpadsmit gadus vecs bērns, kuru nevar atstāt bez uzraudzības, kā arī nebūtu, kas uzņemas ikdienas rūpes pār nepilngadīgo.

Tiesa, noklausījusies /pers. A/ paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtā daļa nosaka, ka par transportlīdzekļa vadīšanu, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no tūkstoš divsimt līdz tūkstoš četrsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem. Minētā tiesību norma imperatīvi paredz piemērot visus trīs soda veidus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši normas ceturtajai daļai, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Normas piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

No lietas materiālos esošā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PC187459 izriet, ka 2016.gada 11.decembrī plkst.12.20 Kandavas novadā uz ceļa Tukums-Kuldīga 38.km., Tukuma virzienā /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A3, būdama alkohola reibumā.

Lietas materiāliem pievienots Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja, Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. B/ 2016.gada 11.decembra ziņojums, kas apliecina protokolā norādītos apstākļus.

Kā izriet no /pers. A/ paskaidrojumiem tiesas sēdē, viņa vadīja transportlīdzekli, būdama alkohola reibumā.

No lietas materiālos esošā 2016.gada 11.decembra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr.NB347408 redzams, ka veicot /pers. A/ 2016.gada 11.decembrī pārbaudi alkohola ietekmes noteikšanai, plkst.12.56 konstatēta alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā 3,71% promiles, un plkst.13.12– 3,66% promiles. Protokolam pievienoti divi čeki no alkometra, kurus /pers. A/ ir parakstījusi.

Arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB347408 /pers. A/ ir parakstījusi, apstiprinot, ka veiktās pārbaudes rezultātiem piekrīt.

Kā jau norādīts iepriekš, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektajai daļai, faktus, kurus saskaņā ar likumu var

pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Kārtību kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaids". Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā norādītie Ministru kabineta noteikumi ir ievēroti. Parakstot transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, persona ir piekritusi veiktās pārbaudes rezultātiem.

Pārbaudot lietas materiālus tiesai nav šaubu par to, ka /pers. A/ protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A3, ar reģistrācijas Nr./TL numurs/ būdama alkohola reibumā. Minēto apstiprina arī paša /pers. A/ paskaidrojumi tiesai.

Ņemot vērā iepriekš minētos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka tie pierāda /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantu, uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka persona savu vainu atzīst, izdarīto nožēlo. Tiesa nekonstatē /pers. A/ atbildību pastiprinošus apstākļus.

Novērtējot pārkāpuma raksturu un pārkāpējas pozitīvo personību, vainas pakāpi, attieksmi pret nodarījumu, pastiprinošo apstākļu neesamību, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sodāma ar panta sankcijā noteikto sodu minimālās sankcijas robežās.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ apgādībā ir nepilngadīgs bērns, administratīvā aresta izciešanas gadījumā tiktu skartas viņas nepilngadīgā dēla /pers. C/ intereses, jo nepilngadīgā bērna uzraudzību un aprūpi pār dēlu /pers. A/ realizē viena. Tiesai nav pamata neticēt /pers. A/ apgalvojumam, ka viņa vienīgā realizē nepilngadīgā dēla ikdienas aizgādnību, jo pretējais lietā nav pierādīts. Šādā situācijā uzskatāms, ka uz /pers. A/ attiecināma Latvijas APK 31.panta otrā daļa, kas aizliedz piemērot administratīvo arestu personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 257.panta pirmo daļu izņemtās mantas un dokumentus, ja izdarīts administratīvais pārkāpums, kas paredzēts šā kodeksa 149.[1 5] pantā (izņemot sestajā daļā paredzēto pārkāpumu) līdz piemērotā naudas soda izpildei, institūcijas (amatpersonas), kurām ir tiesības izņemt mantas un dokumentus, nodod glabāšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

No 2016.gada 11.decembra transportlīdzekļa izņemšanas protokola administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC187459, 2016.gada 11.decembra lēmuma par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas nodošanu glabāšanā un 2016.gada 11.decembra izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akta Nr.099276, redzams, ka no /pers. A/ izņemts transportlīdzeklis /TL marka/ A3, ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, kas nodots glabāšanā Nodrošinājuma Valsts aģentūrai.

- no Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola EZ312947 kopijas izriet, ka 2016.gada 11.novembrī plkst. 12.20 Kandavas novadā, pa ceļu Tukums-Kuldīga virzienā uz Tukumu un nogriežoties uz mājām "/Nosaukums/" /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ A3 valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/ un nobrauca no ceļa braucamās daļas, atsitās pret koku, kā rezultātā apgāzās. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā cieta /pers. A/.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.pants nosaka, ka lietā pieņemtajā nolēmumā jāizlemj jautājums par izņemtajām mantām, savukārt 274.[1]panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka vērtības un lietas, kuras lietotas pārkāpuma izdarīšanai, ir konfiscējamas vai atdodamas atpakaļ to īpašniekiem. Atbilstoši izdrukai no CSDD datu bāzes, izņemtais transportlīdzeklis pieder /pers. A/.

Līdz ar to, izņemtais transportlīdzeklis, Audi A3, ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, pēc naudas soda izpildes atdodams atpakaļ tā īpašniekam, vai tiesiskajam valdītājam.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 258.panta trešo daļu persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.panta noteikumi paredz, ka tiesa nosaka alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanai veikto pārbaužu izdevumu apmēru, kas atbilstoši transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolam Nr.NB 347408 ir 15,65 *euro*.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 32., 33.pantiem, 149.[15]panta ceturto daļu, 289.[6] pantu,289.[13] pantu 289.[16] pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā, izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu 1200 *euro* (tūkstoš divsimt *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Izskaidrot /pers. A/, ka naudas sods 30 dienu laikā no sprieduma izsniegšanas dienas ieskaitāms saņēmējam: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV34TREL1060191011100, kods TRELLV22. Par naudas soda samaksu nekavējoties paziņot Tukuma rajona tiesai.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 dienu laikā no šī lēmuma saņemšanas dienas nodot nederīgo vadītāja apliecību Nr./numurs/Ceļu satiksmes drošības direkcijai Tukumā, Zemītes ielā-5.

2016.gada 11.decembra izņemto, transportlīdzekli, Audi A3 ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, kas nodots glabāšanā Nodrošinājuma Valsts aģentūrai, pēc naudas soda samaksas atdot tā īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam.

Informēt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par pienākumu 30 dienu laikā no dienas, kad spriedums stājies spēkā, labprātīgi segt izdevumus par alkohola koncentrācijas iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi EUR 15,65 (piecpadsmit *euro* sešdesmit pieci centi) apmērā vai par lēmuma piespiedu izpildi, ja norādītie izdevumi netiks segti labprātīgi.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Motivēts spriedums sastādīts 2016.gada 19.decembrī.

Tiesnese A.Vancāne